

DZIWOWISKO (5) *sb n*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg A dziwowisko (1). ◇ I dziwowiski(e)m (3). ◇ pl G dziwowisk (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVIIIw.

To, co się odbywa przed zgromadzonymi widzami; widowisko; spectaculum Vulg, Cn; theatrum Cn (5) : WerGość 216; Y wszystkie rzeźby które się łącznie były na to dziwowisko zeszyły/ widząc co się działo/ wracały się bijąc się w pierś swoje. WujNT Luc 23/48.

a. *Zabawne widowisko; pośmiewisko (3) :*

Zwrot: »stać się, być dziwowiskiem« = spectaculum factus esse Vulg [szyk zmienny] (2:1): Rozpomniećcie iedno sobie [...] żeście się dziwowiskiem stali w wrąganiu y w wciśkach Leop Hebr 10/33; Aleć tak czynić mużą y być iednym dziwowiskiem na świecie ci wszyscy/ którzy porzuciwszy duchowną służbę Bożą w nowym testamencie wiernym podaną y zaleconą/ wpać się do zakonu Moyżezowego/ iuż zwiotzłego wracają CzechRozm 101v; WujNT 1.Cor 4/9.

Synonimy: a. pośmiewisko.

Cf 1. DZIW, DZIWOWANIE

KCh